

О. І. Воробйова,
к. е. н., доцент кафедри фінансів і кредиту,
Національна академія природоохоронного та курортного будівництва,
м. Сімферополь докторант, ДВНЗ "КНЕУ імені Вадима Гетьмана"

ОСНОВНІ НАПРЯМИ ВДОСКОНАЛЕННЯ КРЕДИТНО-ІНВЕСТИЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ БАНКІВ УКРАЇНИ

Стаття присвячена дослідженню основних напрямів вдосконалення кредитно-інвестиційної діяльності банків. Розкрито основні складові підвищення ефективності кредитно-інвестиційної діяльності банків.

The article deals with the main directions of improving the credit and investment banking. Revealed the main components of efficiency lending and investment banking activities.

ВСТУП

Сучасний стан економіки України вимагає прийняття відповідних заходів, направлених на реформування і розвиток національного господарства, на вихід із кризового стану реального і фінансового секторів, зокрема банківської системи. Фінансово-економічна криза 2008—2009 років переконливо довела, що необхідно змінювати напрями розвитку банківської системи, впроваджувати принципово нові механізми розвитку кредитно-інвестиційної діяльності. До фінансово-економічної кризи банківський сегмент вітчизняної економіки розвивався за своїми власними закономірностями, що не завжди співпадало з інтересами інших зацікавлених учасників перерозподілу фінансових ресурсів в країні. Кредитно-інвестиційна діяльність банків найчастіше була підпорядкована лише власним інтересам банків, а тому недостатньо впливала на економічне зростання в країні.

Банки України як головні фінансові інститути повинні забезпечити акумулювання і перерозподіл фінансових ресурсів таким чином, щоб задовольнялись потреби всіх секторів економіки, зокрема нефінансового сектора і сектора домогосподарств як головних споживачів фінансових ресурсів. Для акумулювання вільних фінансових ресурсів в економіці країни банківські інститути повинні мати відповідні власні можливості, економічний потенціал. Однак фінансово-економічна криза довела, що вітчизняні банківські установи не мають достатнього економічного потенціалу, що негативно впливає не лише на сектор фінансових корпорацій, до якого відносяться і банки, а і на сектори нефінансових корпорацій і домогосподарств як головних споживачів фінансових ресурсів.

ПОСТАНОВКА ЗАВДАННЯ

Питанням кредитно-інвестиційної діяльності банків присвячено багато праць українських науковців, зокрема Герасимовича А.М., Алексеєнка М.Д. [1; 2], Любунь О.С. [3], Кота Л.Л. [4], Мороза А.М., Савлука М.І., Пудовкіної М.Ф. [5], Лагутіна В.Д. [6] Міщенко В.І., Слав'янської Н.Г. [7], Васюренка О.В. [8], Вожжова А.П. [9], Диби М.І. [10], Єпіфанова А.О. [11], Шелудько Н.М. [12] та інших. В їх наукових дослідженнях розкриті різні питання щодо кредитної та інвестиційної діяльності вітчизняних банків, обґрунтовується необхідність підвищення їх капіталізації, зростання ресурсної бази, ефективного управління сучасним банком. Однак новий етап розвитку національної економіки вимагає вдосконалення кредитно-інвестиційної діяльності банків країни. Тому метою нашої статті є визначення основних напрямів вдосконалення кредитно-інвестиційної діяльності банків України за сучасних умов господарювання.

РЕЗУЛЬТАТИ ДОСЛІДЖЕННЯ

Для вирішення проблеми вдосконалення кредитно-інвестиційної діяльності банків України необхідно розв'язати такі питання:

- 1) розробити систему заходів, що спрямовуються на зростання економічних складових кредитно-інвестиційної діяльності;
- 2) визначити умови, чинники і розробку функціональну модель управління кредитно-інвестиційною діяльністю банку.

Система заходів, що спрямовуються на зростання економічних складових кредитно-інвестиційної діяльності,

Таблиця 1. Заходи, що забезпечують зростання економічних складових кредитно-інвестиційної діяльності банків

| Заходи | Способи реалізації | Вплив на кредитно-інвестиційний потенціал |
|---|---|---|
| <p>1. Збільшення обсягів статутного капіталу банку</p> | <p>1. Зростання статутного капіталу за рахунок збільшення суми неподіленого прибутку банку. 2. Зростання статутного капіталу за рахунок об'єднання, приєднання одного чи кількох банків. 3. Зростання статутного капіталу за рахунок об'єднання, приєднання одного чи кількох банків. 4. Переведення боргів у власність. 5. Залучення нових інвесторів-власників.</p> | <p>Забезпечується зростання фінансового потенціалу банку. Формуються умови для підвищення рівня надійності, стійкості, ліквідності банку. Зростають можливості банку до залучення додаткових обсягів депозитів фізичних і юридичних осіб, облігаційних позик, міжбанківських кредитів. Зростають можливості для кредитно-інвестиційної діяльності</p> |
| <p>2. Збільшення власного капіталу банку</p> | <p>1. Зростання власного капіталу банку за рахунок інвестицій з боку власників, акціонерів, учасників. 2. Зростання суми неподіленого прибутку. 3. Залучення нових інвесторів-власників. 4. Зростання сум резервів банку за рахунок прибутку. 5. Переведення боргів у власність. 6. Перерозцінка майна банку, що збільшує власний капітал. 7. Зростання власного капіталу шляхом об'єднання, приєднання чи поглинання одного чи кількох банків.</p> | <p>Забезпечується зростання фінансового потенціалу банку. Формуються умови для підвищення рівня надійності, стійкості, ліквідності банку. Зростають можливості банку до залучення додаткових обсягів депозитів фізичних і юридичних осіб, облігаційних позик, міжбанківських кредитів. Зростає вартість банку на фондовому ринку. Зростає його привабливість для інвесторів. Зростають можливості для кредитно-інвестиційної діяльності</p> |
| <p>3. Збільшення доходів і прибутків банку</p> | <p>1. Збільшення кредитно-інвестиційної та іншої діяльності, що забезпечує зростання прибутку банку. 2. Зменшення витрат банків на кредитно-інвестиційну та іншу діяльність. 3. Оптимізація цінової політики банку. 4. Залучення нових клієнтів з метою реалізації їм банківських послуг. 5. Впровадження в банківську діяльність нових інноваційних продуктів. 6. Вдосконалення механізмів реалізації існуючих банківських продуктів. 7. Зменшення вартості залучення банківських ресурсів. 8. Підвищення рівня професіоналізму банківських працівників.</p> | <p>Забезпечується зростання фінансового потенціалу. Формуються умови для підвищення рівня надійності, стійкості, ліквідності банку. Зростають можливості банку до залучення додаткових обсягів депозитів, облігаційних позик, міжбанківських кредитів. Зростає вартість банку на фондовому ринку. Зростає його привабливість для інвесторів. Зростають можливості для кредитно-інвестиційної діяльності. З'являються можливості для оптимізації кредитно-інвестиційної діяльності, пошуку вигідних умов відкриття банківських ресурсів.</p> |
| <p>4. Збільшення обсягів залучених депозитів та позик для формування ресурсної бази</p> | <p>1. Залучення додаткової кількості кредиторів — юридичних осіб. 2. Залучення додаткової кількості кредиторів — фізичних осіб. 3. Зростання сум депозитів юридичних і фізичних осіб. 4. Емісія боргових цінних паперів та їх розміщення на фондовому ринку. 5. Залучення додаткових сум міжбанківських кредитів.</p> | <p>Формується фінансовий потенціал банку за рахунок зростання ресурсної бази. З'являються нові можливості щодо реалізації програми кредитування й інвестування економіки. Формуються можливості для маневрування кредитно-інвестиційними ресурсами. З'являються можливості для зниження ціни кредитів.</p> |
| <p>5. Зростання чисельності та професіоналізму банківських працівників</p> | <p>1. Залучення до банку нових і більш якісно підготовлених банківських працівників. 2. Перепідготовка кадрів банківських працівників. 3. Своєчасне виявлення серед банківського персоналу найбільш професійно підготовлених фахівців з метою висування на керівні посади. 4. Своєчасне виявлення працівників, здатних до шахрайства та інших зловживань. 5. Своєчасне виявлення працівників найменш придатних до банківської діяльності.</p> | <p>Підвищуються можливості щодо залучення додаткових банківських ресурсів. Зростають можливості щодо більш ефективного обслуговування клієнтів банку. Збільшуються обсяги кредитних та інвестиційних операцій. Зменшуються втрати від непрофесіоналізму банківських працівників при підготовці та реалізації банківських угод. Зменшуються втрати від зловживань та шахрайства.</p> |
| <p>6. Зростання рівня технічного та інформаційного забезпечення реалізації банківських операцій</p> | <p>1. Постійне впровадження в банку нових технічних засобів, комп'ютерної та іншої оргтехніки, що забезпечує нову якість праці та ефективність банківських операцій. 2. Постійне оновлення інформаційної бази, забезпечення відповідного рівня її захисту. 3. Розробка і впровадження нових технологій використання інформаційних ресурсів.</p> | <p>Забезпечується якісно нові умови для формування і використання кредитно-інвестиційного потенціалу. Зростають технічні й інформаційні можливості для укладання кредитних та інвестиційних угод. Підвищується рівень захисту кредитно-інвестиційних операцій.</p> |
| <p>7. Зростання обсягів і якості розрахунково-платіжних операцій банку</p> | <p>1. Зростання кількості працівників, що займаються розрахунково-платіжною діяльністю. 2. Забезпечення розрахунково-платіжних операцій якісною комп'ютерною та іншою технікою, комп'ютерними програмами. 3. Залучення до виконання розрахунково-платіжних операцій достатньо кваліфікованих і надійних працівників.</p> | <p>Забезпечується своєчасне проведення через банківську розрахунково-платіжну систему всіх розрахунків і платежів з видачі чи повернення кредитів, силати відсотків, одержання процентів та дивідендів, своєчасне погашення заборгованості банку перед державою та кредиторами.</p> |
| <p>8. Впровадження у банківську діяльність нових інноваційних послуг та операцій.</p> | <p>1. Розробка нових банківських продуктів та послуг. 2. Пошук, виявлення та впровадження в банківську практику інноваційних банківських послуг та продуктів. 3. Перепідготовка кадрів, технічне й інформаційне забезпечення реалізації інноваційних продуктів і послуг.</p> | <p>Забезпечується зростання обсягів банківських послуг, зокрема пов'язаних з кредитно-інвестиційною діяльністю. Зростає ефективність кредитно-інвестиційної діяльності. Зменшуються втрати на кредити й інвестиції. Оптимізуються кредитно-інвестиційні потоки банку.</p> |
| <p>9. Підвищення якості організаційно-управлінської діяльності на рівні банку та його підрозділів</p> | <p>1. Розробка і впровадження в банківську практику найбільш ефективних схем організації банківських операцій. 2. Призначення на управлінські посади найбільш професійних та ефективних менеджерів. 3. Впровадження в банківську практику раціональної системи управління, побудованої на базі прогнозування, планування, аналізу і контролю прийняття і виконання рішень, їх оцінки на ефективність.</p> | <p>Забезпечуються кращі умови для зростання кредитно-інвестиційного потенціалу, збільшення обсягів кредитів та інвестування. Реалізуються нові програми банківського кредитування й інвестування. Формуються нові схеми проникнення на регіональні кредитні й інвестиційні ринки. Будуються схеми ефективного планування і контролю кредитування й інвестування.</p> |

Запропоновано автором статті.

Таблиця 2. Умови і чинники впливу на управління кредитно-інвестиційною діяльністю банків

| Умови впливу на кредитно-інвестиційну діяльність | Зміст впливу умов на рівень кредитно-інвестиційної діяльності | Чинники впливу на кредитно-інвестиційну діяльність | Зміст впливу чинників на рівень кредитно-інвестиційної діяльності |
|---|--|---|---|
| 1. Законодавчо-нормативна база банківської діяльності | Встановлюються відповідні законодавчі чи нормативні положення до обсягів економічних складових розвитку окремих банків і банківської системи взагалі | 1. Вимоги НБУ щодо регуляторного капіталу, економічних нормативів, ліквідності і резервів | Реалізація даного чинника сприяє зростанню обсягів банківського капіталу, підвищенню рівня надійності, платоспроможності та ефективності господарювання |
| 2. Законодавчо-нормативна база розвитку суб'єктів підприємництва | Встановлюються відповідні законодавчі чи нормативні положення, які впливають на попит на фінансові ресурси, зокрема банківські кредити і інвестиції, можливість їх залучення | 2. Попит суб'єктів підприємництва на кредитно-інвестиційні ресурси, ризики кредитування й інвестування | Дає змогу збільшити обсяги кредитно-інвестиційних ресурсів та їх ефективне розміщення серед суб'єктів підприємництва реального сектора з урахуванням можливих ризиків кредитування |
| 3. Географічне розташування банківських установ | Впливає на можливість банків формувати власний економічний, зокрема кредитно-інвестиційний потенціал через особливості розвитку того чи іншого регіону, специфіки руху економічних ресурсів, концентрації попиту і пропозиції кредитів та інвестицій | 3. Розгалуженість банківської мережі, спроможність банків до швидкого переміщення фінансових ресурсів між структурними підрозділами | Дозволяє або не дозволяє збільшити рівень кредитно-інвестиційного потенціалу банку за рахунок можливостей регіональних підрозділів; за рахунок швидкого переміщення фінансових ресурсів між структурними підрозділами забезпечується економія витрат на ресурсах |
| 4. Стан та розвиток фінансового ринку | Рівень концентрації фінансових ресурсів, вартість фінансових ресурсів, інструменти залучення фінансових ресурсів, можливість їх залучення для формування кредитно-інвестиційного потенціалу банків | 4. Обсяги фінансових ресурсів, які можливо залучити на внутрішньому і зовнішньому фінансовому ринку | Дає змогу помітно збільшити кредитно-інвестиційний потенціал за рахунок залучення додаткових фінансових ресурсів із різних джерел, що зменшує витрати банку на залучення банківських ресурсів |
| 5. Наявність інвесторів, спроможних забезпечити поступове зростання спроможності банків | Пошук і залучення інвесторів, які мають можливість і бажання вкладати власний капітал і формувати нову команду для поступового зростання економічної спроможності банківських установ | 5. Рівень економічного потенціалу і можливість його збільшення за рахунок нових інвесторів-власників | Поява нових інвесторів, які можуть бути ефективними власниками, що позитивно впливає на обсяги власного капіталу, збільшення суми банківських ресурсів для кредитів та інвестицій |
| 6. Можливість об'єднання банків і створення фінансово-промислових груп | Концентрація і централізація капіталу банків, формування фінансово-промислових груп забезпечує зростання кредитно-інвестиційного потенціалу | 6. Конкуренція між банками за позичальників, рівень доходів і збитків від надання кредитів | Забезпечує проєкти об'єднання банків у більш масштабні фінансово-промислових груп |
| 7. Стан розвитку економіки країни | Економічне зростання пов'язане з необхідністю збільшення кредитування й інвестування національних товаровиробників, що вимагає від банків підвищення рівня свого кредитно-інвестиційного потенціалу | 7. Вартість і структура ресурсної бази банку, ефективність кредитно-інвестиційної діяльності в попередні періоди | Позитивно чи негативно впливає на формування ресурсної бази, відбивається на вартості і структурі кредитно-інвестиційних ресурсів, можливості більш ефективно здійснювати кредитування й інвестування економіки |
| 8. Зростання добробуту населення | Із зростанням добробуту населення збільшуються його можливості щодо формування ресурсної бази банків за рахунок депозитних програм, залучення коштів через кредити для придбання необхідних дорогих товарів чи послуг. | 8. Попит населення на банківські короткострокові і довгострокові кредити, зокрема іпотечні кредити | Збільшує або стримує кредитну діяльність банків. Зростання попиту на кредити, зокрема іпотечні, стимулює активність банків щодо збільшення обсягів банківських ресурсів, підвищення рівня кредитно-інвестиційного потенціалу |
| 9. Зростання професіоналізму і відповідальності банківських керівників і персоналу | Підвищення рівня кваліфікації і професіоналізму банківських менеджерів, зростання рівня їх відповідальності за розвиток банківської установи забезпечує додаткові можливості зростання кредитно-інвестиційного потенціалу банків | 9. Здатність персоналу до своєчасного реагування на зміни ситуації на фінансовому ринку, урахування ризиків банківської діяльності | Рівень кваліфікації та професіоналізм банківських менеджерів дають змогу своєчасно реагувати на будь-які зміни ситуації на фінансовому ринку, на кредитні й інвестиційні ризики, зменшення їх впливу на діяльність банку |
| 10. Рівень технічного й інформаційного забезпечення банку | Впровадження нових технічних засобів у банківську практику, вдосконалення власної інформаційної бази дає змогу банківським менеджерам своєчасно і в повному обсязі забезпечити виконання завдань щодо формування і використання кредитно-інвестиційного потенціалу банку | 10. Технічна й інформаційна база банку, що дає йому змогу своєчасно і ефективно приймати та реалізовувати відповідні рішення щодо кредитування й інвестування | Постійні впровадження нової комп'ютерної і оргтехніки, технологій, підвищення рівня інформаційної бази банку, забезпечення надійності захисту інформації, здатність до ефективного використання інформаційних ресурсів призводять до зростання рівня кредитно-інвестиційного потенціалу |
| 11. Впровадження нових банківських продуктів і послуг | Зростання обсягів кредитно-інвестиційної діяльності в умовах жорсткої конкуренції між банками забезпечується також за рахунок впровадження в практику нових технологій, банківських продуктів і послуг, що позитивно відбивається на кредитно-інвестиційному потенціалі | 11. Освоєння нових банківських продуктів та послуг, які дають змогу збільшити рівень кредитно-інвестиційної діяльності банку | Впровадження нових банківських депозитних, кредитних, інвестиційних програм і продуктів дає можливість збільшити рівень формування і використання кредитно-інвестиційного потенціалу, забезпечує постійне зростання обсягів надання кредитів і інвестицій |

* Складено автором статті.

включає наступні положення (табл. 1).

Визначені заходи сприяють підвищенню рівня кредитно-інвестиційної діяльності, забезпечують зростання обсягів кредитів й інвестицій банків.

Для підвищення рівня кредитно-інвестиційної діяльності банків необхідно забезпечити відповідний рівень керуваності цього процесу, щоб отримати необхідні результати. Управління кредитно-інвестиційною діяльністю банків пов'язане з виявленням відповідних умов і чинників. До таких умов і чинників, що впливають на кредитно-інвестиційну діяльність банків, на сучасному етапі розвитку національної економіки України можливо віднести (табл. 2).

Наведені умови і чинники впливу на рівень кредитно-інвестиційної діяльності банків мають відповідне значення для розробки функціональної моделі управління кредитно-інвестиційною діяльністю банку.

Зміст такої функціональної моделі управління полягає у наступному.

По-перше, функціональна модель повинна мати ієрархічний принцип побудови, що дає можливість забезпечити керування процесами формування і використання кредитно-інвестиційного потенціалу банку від головного банку до його найменших структурних підрозділів, що розташовані в регіонах, з урахуванням впливу банківської системи, національної і світової економіки на рівень банківських ресурсів і можливостей.

По-друге, функціональна модель повинна включати відповідні принципи і функції, які притаманні кредитно-інвестиційній діяльності банків. Це дає змогу організувати управління процесами формування і використання кредитно-інвестиційного потенціалу, виходячи з науково обґрунтованих положень, що складає одне з головних завдань будь-якого управління суб'єктами господарювання.

По-третє, функціональна модель повинна включати відповідні форми, методи та інструменти, які дають змогу формувати і використовувати кредитно-інвестиційний потенціал банку. При цьому форми, методи та інструменти, які застосовуються для формування і використання кредитно-інвестиційного потенціалу, повинні відповідати сучасним вимогам і потребам банківської діяльності, давати змогу банкам ефективно управляти своїм потенціалом, реалізовувати нові можливості щодо реагування на внутрішні та зовнішні зміни в економічному середовищі.

По-четверте, функціональна модель повинна включати основну мету і завдання кредитно-інвестиційної діяльності банку. Основна мета і завдання повинні бути узгоджені зі стратегією і тактикою банківської діяльності.

По-п'яте, функціональна модель повинна включати умови і чинники, які найбільше впливають на процеси управління кредитно-інвестиційною діяльністю.

По-шосте, функціональна модель повинна включати етапи реалізації кредитно-інвестиційної діяльності. До основних етапів управління кредитно-інвестиційною діяльністю банків відносяться:

- а) розробка кредитної політики банку;
- б) розробка інвестиційної політики банку;

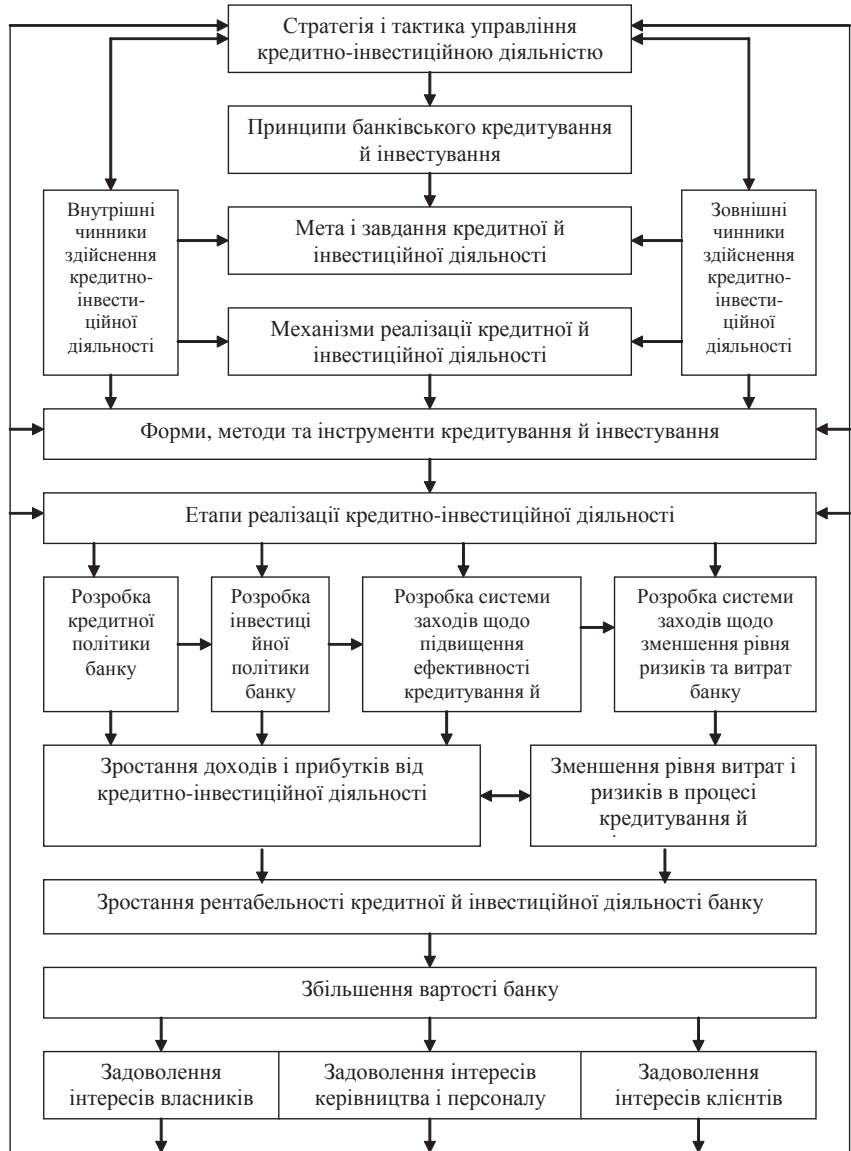


Рис. 1. Загальна схема організації управління кредитної й інвестиційної діяльності банку (запропоновано автором статті)

в) розробка системи заходів щодо підвищення ефективності кредитування й інвестування;

г) розробка системи заходів щодо зменшення рівня ризиків банку;

д) запровадження системи заходів щодо зменшення витрат банку в процесі кредитно-інвестиційної діяльності;

е) запровадження системи заходів щодо зростання доходів і прибутків від кредитно-інвестиційної діяльності.

По-сьоме, функціональна модель повинна включати механізми реалізації кредитно-інвестиційної діяльності.

По-восьме, функціональна модель повинна забезпечити умови для зростання вартості банку. Запропонована функціональна модель управління кредитно-інвестиційною діяльністю банку має наступний вигляд (рис. 1).

У запропонованій функціональній моделі управління кредитною й інвестиційною діяльністю банку дуже важливі не лише базові складові, а й зв'язки між ними, що дає змогу встановити їх залежність і взаємозумовленість, вплив на задоволення інтересів усіх власників, банківських працівників і клієнтів.

Управління кредитно-інвестиційною діяльністю банку



Рис. 2. Взаємозв'язок системи управління кредитно-інвестиційною діяльністю із зростанням вартості банку (запропоновано автором статті)

повинно забезпечити не лише зростання обсягів наданих кредитів, збільшення інвестицій в цінні папери, підвищення прибутків і рівня рентабельності банківських операцій, але суттєво впливати на вартість банківського бізнесу, задовольняти інтереси власників банків. Збільшення вартості банку в процесі управління кредитно-інвестиційною діяльністю зумовлене кількома аргументами: а) бажанням власників мати високу вартість своєї частки банківського бізнесу; б) можливістю зміни власників внаслідок різних обставин; в) впливом конкурентного середовища та можливістю реструктуризації банківського інституту; г) бажанням бути лідером на ринку банківських послуг; д) вимогами наглядових органів держави.

У контексті нашого дослідження вартість банку розглядається як результат вдосконалення управління кредитно-інвестиційною діяльністю. Тобто мова йде про вплив банківських менеджерів у процесі управління кредитно-інвестиційною діяльністю на зростання вартості банку як одного із головних результатів діяльності банку, що може цікавити чинного власника та потенційного інвестора-власника.

Вдосконалення управління кредитно-інвестиційною діяльністю направлено на зростання доходів і прибутків від цих видів діяльності банку. Доходи і прибутки від кредитно-інвестиційної діяльності складають абсолютну більшість доходів і прибутків універсального банку. Отже, вдосконалення управління кредитно-інвестиційною діяльністю і зростання вартості банку можуть бути пов'язані таким чином (рис. 2).

З наведеної схеми можна побачити, що зростання вартості банку залежить від якості управління кредитно-інвестиційною діяльністю. Водночас якість управління кредитно-інвестиційною діяльністю зумовлена наступними чинниками:

- 1) наявністю ефективних власників банку;
- 2) наявністю професіональних топ-менеджерів;
- 3) наявністю висококваліфікованого банківського персоналу;
- 4) розробленою та реалізованою стратегією і тактикою кредитно-інвестиційної діяльності;
- 5) загальноекономічною ситуацією в країні;
- 6) рівнем кредитно-інвестиційного потенціалу банку;
- 7) змінами банківського та господарського законодавства в країні;
- 8) впливом державного регулятора на банківську систему;
- 9) рівнем конкуренції на банківському ринку;
- 10) можливістю об'єднати банківський бізнес з промислово-торговельним бізнесом та сформуванню фінансово-промислової структури.

Значення перелічених вище чинників зростає внаслідок розвитку банківського сектора економіки України. Однак серед виявлених чинників, що впливають на підвищення якості управління, на нашу думку, одним із важливих є можливість об'єднання зусиль банківського з промислово-тор-

говельним бізнесом і побудови на цій основі фінансово-промислових або промислово-фінансових груп. За таких умов банки можуть суттєво збільшити обсяги кредитно-інвестиційної діяльності, вдосконалити свою систему управління внаслідок переваг, що дає поєднання банківського і промислово-торговельного бізнесу.

ВИСНОВКИ

У результаті проведеного дослідження було:

- по-перше, розкрито систему заходів, що забезпечують умови для підвищення рівня економічних складових, які впливають на кредитно-інвестиційну діяльність банків України, зокрема на формування і використання їх кредитно-інвестиційного потенціалу;
- по-друге, виявлено умови та чинники, які безпосередньо впливають на рівень управління кредитно-інвестиційною діяльністю банківських установ;
- по-третє, запропоновано функціональну модель управління кредитно-інвестиційною діяльністю банків, яка акцентує увагу на головних напрямках вдосконалення кредитно-інвестиційної діяльності;
- по-четверте, в подальших дослідженнях потрібно здійснити обґрунтування економіко-математичної моделі управління кредитно-інвестиційною діяльністю банків України.

Література:

1. Алексеенко М.Д. Капітал банку: питання теорії та практики: монографія / М.Д. Алексеенко. — К.: КНЕУ, 2002. — 276 с.
2. Аналіз банківської діяльності: підруч. / А.М. Герасимович, М.Д. Алексеенко, І.М. Парасій-Вергуненко та ін.; за ред. А.М. Герасимовича. — Вид. 2-ге, без змін. — К.: КНЕУ, 2006. — 600 с.
3. Банки як стратегічні інвестори промисловості: монографія / О.С. Любунь. — К.: Університет економіки та права "Крок", 2004. — 358 с.
4. Банківський кредит у трансформаційній економіці: питання теорії, методології, практики / Л.Л. Кот. — К.: Знання України, 2003. — 93 с.
5. Банківські операції: підруч. / А.М. Мороз, М.І. Савлук, М.Ф. Пуховкіна; за ред. А.М. Мороза. — К.: КНЕУ, 2000. — 384 с.
6. Лагутін В.Д. Кредитування: теорія і практика: навч. посіб. / В.Д. Лагутін. — 2-ге вид. стер. — К.: Знання, 2001. — 215 с.
7. Банківські операції: підруч. / За ред. В.І. Міщенко, Н.Г. Слав'янської. — К.: Знання, 2006. — 727 с.
8. Васюренко О.В. Банківські операції: навч. посіб. / О.В. Васюренко. — 4-те вид., перероб. і доп. — К.: Знання, 2004. — 324 с.
9. Вожжов А.П. Формування ресурсів комерційних банків / А.П. Вожжов // Фінанси України. — 2003. — № 1. — С. 116—130.
10. Диба М.І. Капіталізація банківської системи як чинник підвищення надійності економіки України / М.І. Диба, Є.С. Осадчий // Фінанси України. — 2008. — № 6. — С. 77—88.
11. Єпіфанов А.О. Операції комерційних банків: навч. посіб. [для студ. вищ. навч. закл.] / А.О. Єпіфанов, Н.Г. Маслак, І.В. Сало. — Суми: ВТД "Університетська книга", 2007. — 523 с.
12. Шелудько Н.М. Банківське кредитування інвестицій у перехідній економіці України: монографія / Н.М. Шелудько. — К.: Об'єднаний ін-т економіки НАНУ, 2005. — 318 с. *Стаття надійшла до редакції 15.12.2010 р.*